

SANDVIKS NYTT

Organ for Sandvikens Bataljon — Stiftet 17. mai 1857

Ladegårdsbakken — midt på bildet sees brannstasjonen

Ladegårdsbakken

I gamle dager måtte man gå over Rothaugen når man landeveien skulle fra byen til Sandviken. Veien gikk da fra Stølen og utover der hvor vi nå har Ladegårdsgaten. Fra Rothaugen måtte man så ned bakken mot Mulelven. Der svinget den til venstre og fortsatte helt ned i Småmøllen hvor det var bro over elven. Dette var Ladegårdsbakken. Man sa oftest La'gårdsbakken eller La'gårdsleitet.

Fra toppen av denne bakken hadde man bra utsikt over Sandviken. Senere ble det plantet

trær på begge sider av veien. Eldre folk husker den slik som billedet viser. Det ble tatt kort tid etter at brannstasjonen var bygget i 1903.

En gang i 1700-årene ble det bygget bro over Mulelven der hvor trikkeskinnene ennå ligger, og først i 1870-årene fikk vi vei rundt Rothaugen.

Nede i Ladegårdsbakken, der hvor drosjebilene har holde plass, hendte det for 107 år siden noe som har interesse for oss. En av

korpssets stiftere, Julius Olsen, har fortalt at dette stedet var samlingsplassen for de guttene som i 1850-årene gikk på skole inne i byen. De fleste gikk på Tanks Skole. De pleide gå i samlet tropp til og fra skolen.

Da en del gutter en vårdag i 1857 var samlet ved Ladegårdsbakken i 8-tiden om morgenen, kom Dræggens Buekorps marsjerende nedover med fane i spissen. De var 29 gutter på en utflukt til Eidsvåg. Sandviksguttene kunne, naturlig nok, ikke se dette uten å få lyst på et slikt korps selv. Slik gikk det jo også. Den 14 år gamle Søren Stoltz ble øyeblikkelig bedt om å sette seg i spissen for dette, og han var villig.

Julius Olsen sier videre at Søren Stoltz ikke lå på latsiden. Det varte ikke lenge før guttene ble kalt sammen for å holde det første møte. Det er dette møtet som ble holdt der hvor vi nå har Hoffmannsvei, og denne dagen er stiftelsesdagen for korpset. Da holdtes det første valg. Dette valget besto dog i at Søren Stoltz leste opp det som han og kameratene hans hadde bestemt og den «gemene hob» klapet i hendene.

Hvilken dag dette var, vet vi ikke. Men korpsets første begynnelse var den minneverdige morgenstund ved Ladegårdsbakken. I Dræggéboken finner vi at det var onsdag 8. april 1857 de hadde sin utflukt til Eidsvåg. Etter dette skulle vi iallfall kunne si at Sandvikens Buekorps ble stiftet i siste halvdel av april 1857.

J. Aarberg.

«SANDVIKSNYTT»

En ny sesong er begynt. Vi har fått mange abonnenter til vårt blad, og vi går ut fra at de alle vil fortsette sitt abonnement. Vi har ennå en del eksemplarer av de fleste tidligere numre. Hvis noen av våre lesere har interesse av slike, kan de henvende seg til en av offiserene eller ringe til Terje Kvamme, 57 121.

DAMEGARDEN

I forrige sesong hadde vi en dameklubb som var oss til stor hjelp. Denne dameklubben eksisterer selvfølgelig ennå, men for tiden teller den dessverre bare fire medlemmer. Det er sikkert mange damer i Sandviken som er interessert i korpset. Vi vil her rette en henvendelse til dem: Bli med i damegarden. Dere kan bli til uvurderlig hjelp for oss. Er De interessert, da ring 57 121.

„DOLLA„

Fjorårets sjef, Rolf Rasmussen, har nå trukket seg tilbake som aktiv korpset. Han begynte i korpset i 1954 og ble snart en interessert og grei soldat. Det fulgte alltid mye liv med den gutten. Han manglet ikke ord når han diskuterte med kameratene. Han hadde i grunnen en egen sjargong som gjorde at man la merke til ham. Blant kameratene fikk han det populære navnet «Dolla».

I 1960 var han faneoffiser og i 1961 4. løytnant. Det viste seg da at han hadde et godt «lag» med guttene. Det ble han og hans gutter som vant pokalen for beste peletong. I 1962 var «Dolla» 2. Kompanisjef. Også dette året fikk han pokalen for beste peletong. Det ligger mye arbeid bak opptreningen av en peletong, men «Dolla» hadde både iver og, som nevnt, «lag» med guttene. Resultatet har vist det.

Som sjef la han stor vekt på bataljonsekserisisen. Vi vil gi ham æren for at det gikk så fint da vi hadde fellesoppvisning med Skansens Bataljon.

Selv om Rolf Rasmussen nå er sluttet som aktiv i Sandvikens Bataljon, håper vi at interessen for korpset må vare. Vi håper at vi ofte får se ham på Sandvikstorget når korpset stiller på linje. Han kan fortsatt gjøre mye for korpset.

På vegne av soldater, slagere og offiserer vil jeg takke Rolf Rasmussen for den innsats han har gjort for korpset.

Sjefen.

KROHNSTEDET

Fortsatt fra forrige nummer.

Den ene av de to sønnene i Krohns tredje ekteskap, Johan Weiner Krohn (1775—1832), overtok eiendommene i Sandviken og på Flatøen. Han var kjøpmann og ble i 1799 gift med Karen Frimann Schanche. Hun døde i 1812 og de hadde da to barn som fortsatte slekten. I 1820 giftet Johan W. Krohn seg igjen med Wilhelmine Marie Suurmann. Hun var da enke etter skipsfører Tollef Bredal. I dette ekteskapet var der 3 barn, men alle døde som barn. Etter Johan W. Krohns død i 1832 beholdt hans kone lyststedet i Sandviken til 1841. Da ble det solgt til pianofabrikant Erik Christian Stoltz (1816—1885). Han bodde i hovedhuset bare om sommeren. I vinterhalvåret bodde han i pakterhuset. Det var mer praktisk.

Erik Stoltz var sønn av repslager Daniel Stoltz (1784—1864) som ved siden av å være repslager også var pianofabrikant. Han ønsket å få sønnen, Erik, utdannet som instrumentmaker. Denne var først i snekkerlære, men i 1835 reiste han til Petrograd (Leningrad) hvor han et år arbeidet i en pianofabrikk. Da han i 1836 kom tilbake til Bergen, begynte han pianofabrikasjon. Han hadde sitt verksted på Møllersalen til han i 1841 kjøpte Krohnstedet. På den 2. industriutstilling i Bergen i 1852 fikk han medalje for sitt utstilte piano. Han laget også gitarer, reparerte fioliner og var en meget benyttet pianostemmer. Det varte ikke lenge før bergenserne, sin vane tro, hadde gitt ham et utnavn. De kalte ham «Stemmegaffelen».

Det må ha gått dårlig med salget av pianoer. Han solgte nemlig Krohnstedet i 1855 til kjøpmann Rasmus Wallendahl og flyttet da inn til byen. Resten av sitt liv virket han som pianostemmer. Han var onkel til Søren Stoltz som var buekorpssets første sjef.

Rasmus Wallendahl kjøpte Krohnstedet for sin far, Ellert Andreas Wallendahl (1793—1880). Denne siste var grunnleggeren av det kjente jernvarefirma «Wallendahl & Søn». Han hadde nemlig planer om å starte et eget støperi for ovner og komfyrer der ute. Han ville ikke bare selge andres produkter. Dette støperiet ble det aldri noe av. Årsakene kan ha vært mange, men en av dem var en øyensykdom som førte til at han omkring 1860 ble blind. Etter hans død i 1880 solgte sønnen, Rasmus, eiendommen igjen til en svoger, militærkaptein Hans An-

dreas Dahl. Han solgte den allerede i 1890 til Christopher Kahrs. Fra ca. 1880 til henimot århundreskiftet ble eiendommen kalt «Dahlegården».

Familien Kahrs hadde i omtrent 100 år eiet naboeiendommen Måseskjæret. Man mener at Kahrs kjøpte Krohnstedet fordi han fryktet for at den store sjøgrunnen skulle omgjøres til slipp og mekanisk verksted. Den lange grunne fjæren ville egnet seg godt til det, men det ville ha vært en ubehagelig nabo for Måseskjæret. Sønnen, Thorvald Kahrs, flyttet inn i hovedbygningen på Krohnstedet som da ble innredet slik at den passet bedre til helårsbolig. Det var under denne ominnredningen at en del skillevegger ble tatt bort og nye satt opp i stedet. Det ble dermed flere mindre rom i huset. Disse nye veggene var laftevegger liksom de ytre veggene. Det var derfor ikke lett å skille nye og gamle vegger fra hinannen da man skulle flytte huset til «Gamle Bergen». Men da man tok den utvendige kledning av, fikk man klarhet i tingene. Man fant da navnene til de opprinnelige skilleveggene. De nye hadde altså ikke nav utvendig.

I 1902 overtok Thorvald Kahrs hele eiendommen. Wilhelmineborg hørte også med da. Denne mistet vi i 1916 på grunn av Bergensbrannen. Kommunen overtok området og bygget alle barakkene til husløse.

Thorvald Kahrs hadde eiendommen til 1934. Da ble den overtatt av svigersønnen, agent Eilif Amundsen. Senere sikret kommunen seg, ved ekspropriasjon, grunn til den prosjekterte sjøgaten som skulle anlegges mellom hovedhuset og sjøen.

I 1948 solgte Amundsen til Johan C. Martens & Co. den delen av eiendommen som ligger vest for Sjøgaten. Den søndre delen av denne stripen ble dog bare bygslet. I 1954 kjøpte det samme firmaet også den delen av Krohnstedet som ligger øst for Sjøgaten. Nå eide kommunen et område ved sjøen i Holen. Det ble da et makeskifte slik at J. C. Martens & Co. fikk dette området mens Bergen kommune fikk en ca. 20 m. bred stripe langs Sandviksveien.

Nå er det intet igjen av den gamle idyllen der ute. Snart er både Krohnstedet og Holen helt oppfylt av store industribygg og tranbeholdere.

J. Aarberg.

En gammel sandviksgutt forteller

Bare de aller eldste sandviksbeboere kan huske Hjalmar Hansen. Han ble født i 1872 og bodde hele sin barndom i Pyttergrenden. Han bodde hos sin farmor som var svært religiøs. Hun holdt ofte andakt for seg selv hjemme, noe som forresten var alminnelig før i tiden. Farmorens oppdragelse har sikkert betydd mye for gutten. Kanskje har den vært medvirkende årsak til at Hjalmar Hansen senere gikk inn i Frelsesarmeen. Han var dog ikke av den alvorlige typen som preket dommedag for folk. Han var alltid munter. Han har selv fortalt at han, da han var 70 år gammel, ble spurt om hva som var årsaken til at han var så kvikk og munter. Han svarte da: «Det har sikkert flere årsaker, men en av dem er at jeg er vokset opp i Bergen og har fått hele bergenslynnen i kroppen».

Den lengste tid av sitt liv bodde han i Oslo hvor han i mange år virket som brigader i Frelsesarmeen. Da han døde for ca. 10 år siden, bodde han på et gamlehjem i nærheten av Oslo. Han har skrevet flere brev til Sandviksguttenes Forening. I disse har han fortalt om sine erindringer fra guttedagene i Sandviken. Vi vil her glede våre lesere med en del av disse. Vi lar ham selv fortelle:

Jeg vil begynne med å nevne gamle farmor, Gurine Hansen i Pyttergrenden. Hennes mann, min farfar, var gesell hos en av de store fiskegrossistene som hadde boder på Bryggen og i Sandviken. De bodde i et lite hus på Meyermarken, men da hennes mann døde, måtte hun flytte, og en annen gesell fikk huset. Dette var i 1860. Hun flyttet da til skomaker Halvorsen's hus i Pyttergrenden. Hun hadde da fire gutter hvorav min far var den eldste. Han var bare 7 år gammel da. I 1893 kom hun inn på enkestiftelsen ved Stadsporten. Her døde hun i 1895.

Farmor var et godt menneske og en god kristen. Hun var vel nærmest haugianer, tenker jeg. Hun har fortalt meg hvordan hennes eldste sønn, min far, på eget initiativ gikk til Solheimsviken og fikk plass som naglegutt ved verkstedet fordi han gjerne ville hjelpe sin mor. Bare 8 år gammel gikk han klokken 5 om morgenen fra Sandviken til Solheimsviken

hvor han arbeidet til klokken 12. Så gikk han til Sandviken — nei han løp nesten hele veien, har jeg hørt, for ikke å komme for sent til skolen som begynte klokken 2.

Da det nærmet seg den tid at han skulle få sin første månedslønn, tenkte hans mor at det skulle bli bra å få kjøpt et par sko til ham. De lange marsjene hver dag slet på skoene. Gutten på sin side, tenkte på hva han kunne glede sin mor med når han fikk sin første månedslønn. Dagen kom, og da han var på hjemveien, fikk han se to store røde kokte hummere ligge i vinduet i børskjelleren. De kostet to kroner stykket. Fire kroner altså, akkurat det han hadde fått i lønn for den første måneden. Han kjøpte hummerne og tenkte på hjemveien at nå skulle vel hans mor bli glad. Da hun så hummerne og forstod at alle fire kronene var borte, begynte hun å gråte. Nå kunne det ikke bli noen sko. Men så slo hun plutselig armene om halsen hans og sa: «Du mente det nok godt, gutten min».

Min far døde da jeg var 4 år gammel. Farmor tok da meg til seg for å lette det litt for min mor som hadde 2 små barn da. Det jeg husker best fra min første tid hos farmor, var hennes morgenandakter, hennes åndelige frokost, som hun kalte det. Når hun begynte sin andakt, lå det 5 store bøker på den ene side av bordet, og når andakten var slutt, var bøkene kommet over på den andre siden.

Det kom ofte noen innom farmor, dels i anledning timelige saker og dels åndelige ting. Dersom man begynte å snakke ufordelaktig om noen, spurte hun bare om det ikke også var noe godt å si om vedkommende. Når disse så svarte: «Jo, det var det,» da sa hun: «La oss da snakke om det, så glemmer vi det andre».

Hennes beste venninne var Marie. Det var Hjalmar Markussen's mor. Disse to var liksom av samme støpning, derfor kom de så godt overens i alt. Marie var vi glad i, alle sammen. Når hun kom ut med et stykke brød til Hjalmar og der var noen som lekte med ham, så kom hun straks ut med et stykke til dem også, for at hjertet ikke skulle blø. Jeg forsto ikke riktig dette, for det var ofte mine lekekamerater fikk noe, og ikke jeg, men jeg kunne ikke merke at hjertet blødde for det.

Hjalmar Markussen og jeg var beste venner alltid, men en gang holdt det på å gå i stykker. En nabo hadde fått et lass med sand til reparasjonsarbeider, og i denne sand-dungen hadde vi mye moro. Vi delte den i to med en strek, men så tok Hjalmar noe av den sanden som lå på min side. Da tok jeg en neve sand og kastet den rett i ansiktet på ham. Han fikk begge øynene fulle av sand. Han måtte straks til byen til lege, og mens han var der, ble det holdt noen alvorlige taler for meg. Nå ville han bli helt blind, ble det sagt. Jeg forsto da at det måtte være noe forferdelig, det jeg hadde gjort. Til slutt løp jeg inn i stuen vår, kastet meg på gulvet og ba til Gud slik som farmor ofte gjorde. Det var min første bønn på eget initiativ. Hjalmar måtte ikke bli blind. Han måtte nå en tid gå med bind for øynene, og jeg holdt ham da med selskap så godt jeg kunne. Han fortalte meg da at legen hadde tatt øynene ut og lagt dem på bordet, og mye annet hårreisende om besøket hos legen. Han ble dog bra igjen i øynene og vi vedble å være venner.

Farmor hadde ikke gode tenner, derfor likte hun best vittenbergerbrød og godt bondesmør. En dag skulle jeg kjøpe brød i aksjebakeriet i Pyttergrenden og smør hos handelsmannen. Jeg måtte gjøre det før hun kom hjem fra byen. På veien opp til stuen vår fikk jeg en del mindreårige etter meg. De ropte hele tiden: «Gi meg en vittenbergerskive». Jeg sa at de kunne bli med meg. Da jeg kom inn i stuen, lukket jeg opp vinduet, skar skiver av brødet, smurte godt med smør på og langet det ut til de andre barna. Så kom farmor, og da hun så hva jeg hadde gjort, ropte hun: «Lukk vinduet!» Da hun kom inn viste det seg at hele brødet og nesten alt smøret var gått med til bespisningen. Da fikk jeg en god lusing, men i neste øyeblikk tok hun meg om halsen, gråt og sa: «Ja, men det viser jo bare at du har et godt hjertelag for dem som har mindre enn deg selv».

Fra mitt femte til mitt syvende år gikk jeg på en privatskole. Farmor likte nemlig ikke at jeg gikk på gaten hele dagen. Like nedenfor Pyttergrenden var der en forhenværende lærerinne ved Sandviken skole som drev en skole for barn mellom 5 og 7 år. Vi kalte henne «Madammen».

Fortsettes i neste nr.

VALGET

Korpset holdt valg torsdag 13. februar i Sandvikens menighetshus. Resultatet av valget ble:

Sjef Terje Kvamme. 1. K.sjef Terje Engevik. 2. K.sjef Asbjørn Moldestad. 2. løytnant Fredrik Halvorsen. 4. løytnant Eivind Helland. Fanebærer Svein Tangseth. 1. faneoff. Johan A. Lervik. 2. faneoff. Finn O. Mjånes. 3. faneoff. Svein A. Boland. 4. faneoff. David Deutsch. Tamburmajor Odd Christensen. Adjutant Rolf Trondsen.

Sesongen 1964

Vi håper at sesongen 1964 vil bli slik at vi kan se tilbake på den med stolthet. Vi håper også at riktig mange gutter vil finne veien til korpset i år. Første eksersisdag er lørdag 7. mars. Korpset vil gå hver lørdag og dessuten blir det to treningsdager pr. uke.

Trene må vi, for den 23. mai blir det fellesoppvisning med Skansens Bataljon på Mulebanen — Sandvikens skolekorps skal besørge musikken.

Søndag 26. april skal de to bataljoner ha fellesutmarsj til Stemmemyren. Her vil det bli holdt konkurranse i bl.a. fotball og løp. Korpset marsjerer så til Mulebanen hvor dagen vil bli avsluttet med utdeling av hedersbevis til vinnerne.

Den tradisjonelle utmarsj til «Dalen» vil som vanlig bli en søndag. Sesongens høydepunkt, landturen, vil i år, som i 1960, gå til Voss. Vi kommer til å overnatte på ungdomsherberget på Skulestadmoen. Vi reiser fra Bergen 13. juni. På Voss vil det bli arrangert stafett for peletongene og løp og fotballkamp for soldater og offiserer.

Vi kommer tilbake til Bergen søndag kveld 14. juni. Korpset marsjerer da til Sandvikstorget hvor den tradisjonelle avslutning på en landturdag vil finne sted. Dermed er det satt punktum for sesongen 1964. Vi håper at mange foreldre og kjente vil bli med på turen.

For at prisen skal bli så lav som mulig vil vi arrangere loddsalg. Inntekten av bladet «Sandviksnytt» vil også gå til denne turen.

ALMACÉN A.s

Sandviksvei 4 — Telefon 57 036

Kolonial — Fetevarer — Delikatesser

Vi har også et godt utvalg i

Frukt — Sjokolade — Tobakk

Kommisjonær for Norsk Tipping A.s

A. Waage a.s

P. VORLAND

Nye Sandviksvei 41 — Telefon 14 302

Glass — Stentøy — Kjøkkenutstyr

Elektriske Husholdningsmaskiner

Bernh. Ellingsen

Ekrenbakken 9 — Telefon 57 302

KOLONIAL OG FISKEFORRETNING

Findus og Frionor fra frysedisk. Fersk

røket, saltet fisk, sild og grønnsaker

Kolonial — Fetevarer

SANDVIKSFOLK

BESØKER

Sandvikens Herrefrisørsalong

Nye Sandviksvei 73 — Telefon 58 410

A/s FISKERNES BANK

BERGEN

Slottsgt. 3 - Sentralbord: 30 620

Telegr.adr.: «Kystbank» - Postboks 191

A. BJØRNDAL

SKOMAKERFORRETNING

Rothaugsgt. 1 c — Telefon 15 610

Bruk fagfolk, det lønner seg

Reparerer all slags skotøy

KOLSTAD KOLONIAL

Kolonial og fetevarer

Ekrengaten 15

Telefon 56 664

Når det gjelder

BRUKTE BILER

henvend Dem til

BRUKTBILCENTRALEN

R. Bruland & Co.

Slaktehustomten - Telefon 57 304 - Privat 11 918

BESØK

Sandvikens Damefrisørsalong

Telefon 17 278 — Nye Sandviksvei 73

RANDI HAALAND

OVERRETTSSAKFØRER

Vågsalm. 14—22 — (Kreditbankens hus) 3. etasje

Telefon 10 660

Kontortid kl. 10—16 (ikke onsdag)

PRESANGER

I STORT UTVALG I GULL OG SØLV — PLETT OG TINNVARER

MODERNE FORLOVELSESRINGER — POKALER — PREMIER

magnus aase

gullsmed

TELEFONSENTRAL 19 146 — STRANDKAIEN 6

Martha Eldholm

Sandviksveien 49 b

Telefon 56 820

Melk — Brød — Frukt — Grønnsaker

TANNLEGE

Anders Finne

Telefon 58 471 — Tømmervågen, Eidsvåg

Sandviksbrød for Sandviksfolk!

Kjøp Deres brød i

Sandvikstorvets Bakeri

John Skåland

Telefon 56 563

John Nordrehaug

Kjøtt- og Pølseforretning

Sandviksveien 47

Telefon 56692 — Privat 58067

«Bergens
gode
spisested»

Tårnhjørnet - Chr. Michelsensgt. 4 - Telef. 18 458

RELIEFFER
TRESKULPTUR
ORNAMENTIKK
i alle stilarter

N. Tangseth Billedskjærer

Øvre Hamburgersmug 1 — Telefon 31180

STUDIO WESPESTAD

Fotografisk Atelier

Chr. Michelsensgt. 1—3 Telef. 32 563

Brudfoto — Barnefoto — Portrett — Pass

Reportasje — Arkitektur — Interiør

Eksteriør — Hjemmefoto

E. Knudsen & Co

Tobakk og kortevarer

Sandviksveien 49 a — Telefon 56 090

Privat 57 106

Elektriske artikler — Kjøkkenutstyr

J. Hafstads Eftf.

SLAKTEHUSET — L. ØVREGT. 19

KOMMISJONSFORRETNING I
KJØTT OG FLESK

Telefoner:

Kontor 16 718

med forbindelse til alle avd. også pølsefabr.

Slaktehuset 57 580

Privat: Kirkegt. 34 c 56 135

Når det gjelder **KJØKKENINNREDNING**

Kontakt oss — Det svarer seg!

Butikken i moderne kjøkkenmiljø!

KJØKKEN SERVICE

Ved Teateret

Telefon 16 913

*Hele Sandviken synes
at prisene er rimelige, og utvalget stort i:*

Manufaktur — Papir — Kortevarer

Leketøy og Kosmetikk

Velkommen skal De være til

VAREMAGASINET

Sandviksvei 87 a

Telefon 56 707

*Pare
magasinet*

R. Lien — Autovekt

Michal Krohns gate 99 — Telefon 61 530

Alt i møbler

Kato Fotland

Gimlehjørnet — Telefon 16 356

A. ROLLAND JACOBSEN

Kjøttforretning

Sandvikstorvet 1 — Telefon 56 941

Alltid god fiskemat hos

Sandvikens Fiskemat

Innehaver: J. Stødal

Ekrengt. 13

Telefon 56 655

E. SØRENSEN

Kolonial — Helleveien 126

BEMERK

Telefonnummer

57621

Helleveiens Fiskematforretning

HELLEVEIEN 44 — TELEF. 56 424

Inneh. Reidar Utstein

VI-KAN-FOTO A.S

Kong Oscarsgt. 31, ved Katedralskolen

Besøk vår forretning på vei til påsketoget!

Telefon 19 018

A.S. MERINOSPINNERIET

BREIVIKEN

BYGGMESTER

M. SVENDAL

Kirkegaten 47 — Telefon 56 280

Når strømpene er merket

Safa

da vet vi det er

gode saker!

HAUKEDALS

Transport & spedisjonsforretning

Bredsgården 1

Telefon 14 227 — 19 959

NORSKE STRØMPER

I TOPPKLASSE

H. Skare & Sønn

Sjø- og Landtransport — Spedisjon

Skraphandel

Sandvikstorget

Telefon 56 827